

pro který si soukromá obžalobkyně slovo to zvolila za známku, že předpoklad ten, třebaže byl nalézacím soudem uváděn mezi důvody zjišťovacího výroku, vpravdě není premisou jeho zjišťovacího závěru o nezaměnitelnosti označení zboží obžalovaného se známkou soukromé obžalobkyně, a že proto jeho nesprávnost, netýkajíc se závažné okolnosti, nečiní vratkým samo řečené zjištění rozsudku. Že rozsudek pochybil v oněch složkách výroku, jež jsou povahy právní, že zejména pochybil v představě obyčejného kupitele, v představě míry jeho pozornosti a způsobu jeho porovnávání obojího označení zboží, jak žádá § 25 zákona o ochraně známek, stížnost netvrdí. Zmateční stížnost také nijak nenařaduje argumentaci, jíž rozsudek vyřizuje a tedy nepřehlídí znalecovu zmínku o tom, že by za určitých okolností mohl kupitel, žádající Radiokanafas, dostat kanafas obžalovaného místo kanafasu soukromé obžalobkyně; s hlediska čís. 5 je tedy dotyčná ostatně málo jasná výtku zmateční stížnosti bezdůvodná. Z toho pak, jak stížnost, uvádějíc a posuzujíc tento znalecův výrok, dospívá k závěru, že záměna je možná, plyne, že si stěžovatelka pro tento závěr představuje kupitele neznajícího vůbec známky, a tedy vlastně nekupujícího podle známky; tu pak arci pojmově nemůže býti řeči o záměně, o šalivosti označení zboží. Je tedy stížnost sama v té příčině na právním omylu. Stížnosti se nepodařilo dovoditi zmatečnost rozsudku podle čís. 5 § 281 tr. ř. v jeho skutkově zjišťovací části a nepokusila se ani o dolíčení jeho právní mylnosti. Budiž podotčeno, že otázka správnosti znaleckého posudku nemůže býti ve zmateční stížnosti nadhazována, nezajistil-li si stěžovatel alespoň důvod zmatečnosti podle čís. 4 § 281 tr. ř. způsobem, na nějž pomýšleno v §§ 125, 126 tr. ř. Bylo proto zmateční stížnost zavrhnouti.

Čís. 4236.

Sesměšňování spadá jen tehdy pod § 491 tr. zák., je-li napadený projevem uváděn v nebezpečí, že v očích jiných lidí ztratí na předpokladech vážnosti a úcty, na niž má nárok podle své osobnosti, jak se projevuje v jeho vlastnostech a smýšlení, při časopise podle úrovně, jak se projevuje zejména v zastávaných tendencích, ve způsobu psaní a v hodnotě článků.

Nestačí pouhý nepřístojný výraz, ani pouhé obraty rázu humoristického, dobírání si, úsměšky a pod.

V drobné zmínce o časopise, že si rád pokecá, nelze spatřovati sesměšňování podle § 491 tr. zák.

(Rozh. ze dne 18. srpna 1931, Zm II 185/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost soukromého obžalobce do rozsudku krajského jako kmetského soudu v Novém Jičíně ze dne 26. dubna 1930, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro přečin proti bez-

pečnosti cti podle §§ 491, 493 tr. zák. a § 1 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n.

D ů v o d y:

Zmateční stížnosti lze přisvědčiti, vytyká-li věcně nalézacímu soudu s hlediska čís. 5 § 281 tr. ř., že se v rozsudku neobírá výkladem, který soukromý obžalobce dával pozastavenému výrazu již v obžalovacím spisu, a že neodůvodňuje výrok, podle něhož slovo »kecati« znamená mnoho mluvit. Přes to nebylo zmateční stížnosti vyhověti, neboť nebylo shledáno, že by náprava seznané formální vady mohla vésti k úspěchu zmateční stížnosti. Soukromý obžalobce shledával v pozastaveném výroku sesměšňování ve smyslu § 491 tr. zák. Nalézací soud správně přihlížel i k otázce, zda v pozastavených slovech není také vinění soukromého obžalobce z opovržlivých vlastností. Dbal tím toho, že projev, v němž shledáváno sesměšňování, jen tehdy spadá pod hledisko trestního zákazu § 491 tr. zák. jakožto vydávání ve veřejný posměch, postihují-li jeho možné účinky čest a vážnost napadeného po týchž stránkách, jak by tomu bylo při hanění ve smyslu prvních dvou případů § 491 tr. zák., je-li tedy napadený projevem uváděn v nebezpečí, že v očích jiných lidí ztratí na předpokladech vážnosti a úcty, na niž má nárok podle své osobnosti, jak se projevuje v jeho vlastnostech a smýšlení, při časopise tedy podle úrovně, jak se projevuje zejména v zastávaných tendencích, ve způsobu psaní a v hodnotě článků; je tudíž třeba, by projev směřoval k těm hodnotám, jež zakládají čest napadeného; nestačí však o sobě k naplnění onoho pojmu pouhý nepřístojný výraz, ani pouhé obraty rázu humoristického, dobírání si, úsměšky a pod. (srov. sb. tr. čís. 1674, 2138, 2340, 2359, 2735, 2826, 2868, 3066, 3207, 3299, 3763, 3785, 4007, 4027, dále Altmann, Kommentar I. str. 971). S tohoto hlediska nelze důvodně tvrditi, že pozastavenými slovy — pouhou drobnou zmínkou, vsunutou do souvislosti jinak na soukromého obžalobce nijak neútočící — mohl býti časopis vystupující jakožto soukromý obžalobce (o stranu, již časopis slouží, tu nejde, pročez jsou dotyčné poukazy zmateční stížnosti bezpředmětné) snižen ve vážnosti v onom smyslu. I když se předpokládá ten smysl slova kecati, který s ním spojuje soukromý obžalobce, že totiž znamená mluvit nejen mnoho, nýbrž i nehodnotně, žvaniti, a nepřehlédne-li se, že výrok zněl »No, Noviny z R. si rády pokecají«, že tedy byla tu soukromému obžalobci přikládána opětovnost kecaní, — nepozbývá pozastavená poznámka ráz pouhého posměšku, jímž se nepřikládají (formou sesměšňující) soukromému obžalobci v podstatě vlastnosti nebo smýšlení opovržlivé, aniž vystupuje pozastavená poznámka z mezí úštěpků ve vzájemném časopiseckém škorpení se tak obvyklých a běžných, že již nejsou pocíťovány veřejností jako vážný projev, mířící na samu onu hodnotu listu, jež zakládá jeho nárok na vážnost a úctu, a jež nemůže býti pozastavenými slovy pokládána za dotčení. Nemýlil-li se takto napadený rozsudek v posouzení objektivní skutkové podstaty případu, bylo zmateční stížnost zavrhnouti, aniž třeba zabývatí se ostatními jejími vývody.